

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1r-186/2023 Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Fălești
1-23060686-03-1r-08082023 Judecător: Dorin Cazacu

DECIZIE în numele Legii

05 octombrie 2023 mun.
Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Ghenadie
Liulca
Judecătorii Viorel
Pușcaș
Oleg
Moraru

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de recurs recursul procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Fălești Leonid Țărnă declarat împotriva sentinței Judecătoria Bălți sediul Fălești din 17 iulie 2023 în cauza penală privind condamnarea lui:

Zagorodniuc Nicolae *****, ne supus serviciului militar, angajat în câmpul muncii, anterior judecat, antecedentele penale stinse;
în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală și s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 28.04.2023-17.07.2023;
În instanța de recurs: 08.08.2023-05.10.2023.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătorei Bălți sediul Fălești din 17 iulie 2023 Zagorodniuc Nicolae ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Zagorodniuc Nicolae a fost suspendată condiționat conform art. 90 alin.(1) Codul penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 1 (unu) an.

Condamnatului i s-a stabilit obligația să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de probațiune.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate lui Zagorodniuc Nicolae dacă, în perioada de probațiune, aceasta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Zagorodniuc Nicolae ***** la 21 martie 2023 aproximativ la 17:00 min., aflându-se în nemijlocita apropiere a automobilului de serviciu al poliției de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare „MAI 9810”, parcat pe partea dreaptă a traseului M5 km 153 al satului Glinjeni raionului Fălești, acționând cu intenția directă, știind cu certitudine că subofițerii superiori al DP NORD a INSP al IGP a MAI al R. Moldova se află în exercitarea funcției, fapt confirmat prin ordinului de angajare nr. 3 ef din 30 aprilie 2020 Rusu Andrian și conform ordinului de angajare nr. 42 ef din 24 ianuarie 2023 Cazacu Alexandru și tabelului de dislocația a forțelor și mijloacelor Direcției Patrulare Nord a INSP din 21.03.2023, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal sunt persoane publice și conform art. 385, 400 Cod Contravențional au calitatea de agenți constatatori și în virtutea funcției deținute au sarcina de a executa măsuri de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite poliției conform legii, să desfășoare potrivit competenței activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, ignorând cerințele legale din partea colaboratorilor de poliție de a nu oferi careva recompense ilicite acestora, urmărindu-și intenția sa criminală, făcând uz de cuvinte și gesturi, le-a propus și, ulterior, prin plasarea în asigurarea obligatorie i-a oferit lui Cazacu Alexandru și Rusu Andrian mijloace bănești în sumă de 400 lei MDA, ce nu i se cuvin, ca ultimii să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu, adică pentru a renunța la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional pentru încălcarea ce ține de

domeniul circulației rutiere comisă de către el în timpul deplasării cu automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Zagorodniuc Nicolae ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM – coruperea activă, manifestată prin promisiunea și oferirea personal unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin pentru această persoană, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Fălești Leonid Țarină, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în latura aplicării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Zagorodniuc Nicolae ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90¹ Cod penal să fie dispusă executarea primei părți din pedeapsă pe un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei să fie suspendată pe o perioadă de probațiune de 4 ani, și cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2000 u.c..

În motivarea recursului s-a invocat că, la stabilirea cuantumului pedepsei penale instanța de judecată nu a ținut cont de cerințele art.61, art.75 și art. 76 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, luându-se în considerare gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante. Or, potrivit revendicării Zagorodniuc Nicolae ***** nu este la prima sa abatere penală și anterior a comis două infracțiuni intenționate, pentru care a fost eliberat de la răspunderea penală, și anume prin sentința Judecătoriei Orhei din 15.03.2011 procesul penal de învinuire a lui Zagorodniuc Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal s-a încetat din motivul împăcării părților, iar prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii raionului Orhei procesul penal de învinuire lui Zagorodniuc Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal s-a încetat din motivul retragerii plângerii de către partea vătămată, și aceste circumstanțe nu înlătură în nici un mod caracterul social periculos al însuși personalității lui Zagorodniuc Nicolae ***** pentru societate, care ulterior a mai comis o infracțiune intenționată prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Astfel, acuzarea consideră că inculpatul Zagorodniuc Nicolae ***** nu a tras concluziile de rigoare după ce a comis două infracțiuni intenționate, pentru care a fost eliberat de la răspunderea penală, după ce a mai comis încă o infracțiune intenționată, din care considerente consideră că pentru a atinge scopul legii penale în privința inculpatului este necesar de aplicat o pedeapsa penală sub formă de închisoare cel puțin parțial cu executare. Or, aplicarea unei pedepse mai blânde în prezenta speță nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea altor persoane, cât și în special din partea inculpatului, deși în caz contrar se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului ca fiind una defectuoasă și ineficientă.

Prin urmare, prin atragerea la răspundere penală a lui Zagorodniuc Nicolae ***** urmează a fi exercitată inclusiv și o influență pozitivă, și anume asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșească infracțiuni, știind cu certitudine că urmează a le fi aplicată în mod inevitabil o pedeapsă echitabilă.

Subsecvent s-a relevat că, instanța în mod eronat a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului Zagorodniuc Nicolae *****, aplicând în privința acestuia atât prevederile art. 90 Cod penal, cât și prevederile art. 79 Cod penal referitor la pedeapsa cu amendă. Or, conform prevederilor art. 61 alin. (2), art.75 alin.(1) CP, instanța de fond neîntemeiat a aplicat, repetat, în privința unei și aceleiași persoane, în cadrul aceluiași dosar penal, în baza unor și acelorași temeuri, atât prevederile art.79 Cod penal, cât și prevederile art.90 Cod penal.

Astfel, consideră că temeiurile și circumstanțele atenuante care au fost apreciate de instanța de judecată ca excepționale sau consumat când acestea au fost puse la baza aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și nu puteau fi utilizate repetat și pentru aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

În consecință, consideră că instanța de judecată neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art.79 Cod penal, scăzând cuantumul pedepsei penale cu amendă la mărimea minimă de 500 u.c., fără a lua în considerație că Zagorodniuc Nicolae ***** a comis o infracțiune de corupție. Or, constatarea unor circumstanțe excepționale de către instanța de judecată urma a fi prin stabilirea unor împrejurări care ar micșora în mod esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și ce țin de personalitatea făptuitorului, cum ar fi: prezența unui grad de dizabilitate sau a unor merite deosebite față de societate, sau alte circumstanțe de importanță majoră, acestea urmând a reprezenta drept o excepție de la starea obișnuită a lucrurilor ori, a personalității inculpatului, pe care instanța urma să le indice în sentință, pe când instanța în motivația sa a reținut niște împrejurări obișnuite ce sunt predominante și caracteristice majorității cetățenilor și nu pot fi

considerate drept unele excepționale.

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, a casa sentința Judecătorei Bălți sediul Fălești din 17 iulie 2023, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Cu titlu preliminar Colegiul notează că, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv și unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Din conținutul recursului declarat de acuzatorul de stat rezultă că, acesta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Zagorodniuc Nicolae ***** în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, însă nu este de acord cu sentința în latura pedepsei, considerând că aceasta este prea blândă și greșit individualizată, eroare de drept indicată în art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală.

Având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Zagorodniuc Nicolae *****, Colegiul nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Cu referire la eroarea de drept invocată, potrivit art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

În acest context Colegiul arată că, sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate (limite) și de ele trebuie să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei. Aceste limite sunt: minimum și maximum general sau cel special prevăzut pentru fiecare infracțiune în textul incriminator. Depășirea acestora, adică aplicarea eronată a legii în ceea ce privește stabilirea unei pedepse inexistente, servește motiv de casare.

De asemenea, ca motiv de casare servește și încălcarea esențială a prevederilor art. 7, 75-78 Cod penal, care stipulează principiile generale ale individualizării pedepsei.

Astfel, verificând legalitatea sentinței judecătorei Bălți sediul Fălești din 17 iulie 2023 sub aspectul atacat Colegiul constată că, instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Zagorodniuc Nicolae ***** nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context Colegiul relevă că, prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirării existenței circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătorec va putea fi considerat legal, întemeiat și motivat.

În continuare instanța de recurs statuează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În conformitate cu acestea, pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Reieșind din prevederile legale se menționează că, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, luându-se în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui (art. 75 Cod penal).

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare.

Așadar, chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate Colegiul penal constată că, instanța de fond a concluzionat că în privința lui Zagorodniuc Nicolae ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul penal poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, **cu amendă sub limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă, prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25000 lei.**

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanță a constatat prezența unui cumul de circumstanțe atenuante, care în ansamblul lor pot fi considerate excepționale în sensul prevăzut la art. 79 alin. (1) și (1¹) Cod penal, și anume: inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a recunoscut vinovăția; prezența la întreținerea sa a doi copii minori și a soției; starea materială precară; suma bănească dată cu titlu de mită de 400 lei (8 unități convenționale) este infimă și vădit disproporționată în

comparație cu amenda în mărime de la 100000 la 200000 lei stabilită de legea penală în prezenta cauză în baza art. 325 alin. (1) Cod penal. Astfel, instanța a apreciat cumulul circumstanțelor atenuante menționate, în ansamblul lor, ca pe o circumstanță atenuantă excepțională conform art. 79 alin. (1¹) Cod penal, motiv din care a aplicat prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și i-a stabilit inculpatului pedeapsa amenzii sub limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă.

Sub acest aspect Colegiul menționează că, în spiritul art. 79 Cod penal se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care sa derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Ca excepționale o instanță de judecată urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea inculpatului – grad de invaliditate (I, II), persoana cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Astfel, nu pot fi apreciate ca fiind circumstanțe „excepționale” faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a recunoscut vinovăția; prezența la întreținerea sa a doi copii minori și a soției; starea materială precară, deoarece aceste aspecte au fost valorificate de către instanța de fond în procesul de individualizare a pedepsei penale.

Totodată, aceste circumstanțe apreciate în coraport cu caracterul și gradul prejudiciabil al faptei nu constituie situații sau stări de lucruri care pot fi considerate ieșite din comun.

Așadar, din materialele cauzei nu rezultă existența cărorva circumstanțe excepționale în privința inculpatului care ar determina instanța de judecată să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Concomitent, prima instanță nu a făcut o motivare concludentă, întemeiată legal, vis-a-vis de împrejurările ce ar permite reținerea circumstanțelor excepționale, ce ar permite aplicarea pedepsei sub formă de amendă sub limitele minime prevăzute de lege, de vreme ce gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, cât și circumstanțele cauzei au stat, așa cum rezidă din partea descriptivă a sentinței, doar la baza aprecierii categoriei de pedeapsă și a modalității de executare a acesteia.

Prin urmare, așa cum invocă recurentul, prima instanță stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub limita minimă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, nu a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei în raport cu circumstanțele

cauzei și, ca urmare, a ajuns la o concluzie pripită precum că pedeapsa sub formă de amendă sub limita minimă stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu fapta săvârșită, care atentează la relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu a funcționarilor publici.

În ordinea de idei reliefată Colegiul concluzionează că, prima instanță greșit a individualizat pedeapsa aplicată lui Zagorodniuc Nicolae *****, admițând derogări de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar această situație nu acordă posibilitatea instanței de recurs de a examina cauza, or, erorile admise de către instanța de judecată nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Colegiul penal reiterează că, în procedura de examinare a cauzelor penale în ordine de recurs declarat împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs nu are atribuția judecării cauzei pe fond, substituind instanța care a judecat cauza cu abateri.

Suplimentar, este necesar a face mențiune asupra încălcării dreptului inculpatului la un recurs efectiv în situația amintită, fiind lipsit de posibilitatea exercitării unei căi de atac prevăzute în condițiile legii.

Dispozițiile prevăzute de art.6 și art.13 din Convenție rezervă inculpatului dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, care dau expresie unei idei generale, potrivit căreia o protecție eficace a drepturilor omului nu poate fi realizată prin simpla consacrare a unor drepturi substanțiale, ci este necesar ca aceste drepturi să fie însoțite de garanții fundamentale de ordin procedural, care să asigure mecanismele corespunzătoare de punere în valoare.

Subsidiar, în susținerea celor expuse mai sus, Colegiul penal face trimitere la pct.12 al Hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție din 09.06.2014 cu privire la aplicare de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, unde Curtea a reținut următoarele: *„Articolul 13 din Convenția Europeană stabilește că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Termenul „recurs efectiv”, în sensul acestui articol, urmează a fi privit nu ca o cale de atac instituită prin lege, ci ca un remediu real instituit la nivel național, conform căruia o persoană considerată victimă a unei violări ale drepturilor sale prevăzute de Convenție poate ataca în fața instanțelor judecătorești pretinsa violare”*.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate supra comise de către instanța de fond constituie erori de drept prescrise în art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat de acuzatorul de stat, casarea totală a

sentinței contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La o nouă examinare instanța de fond urmează să țină cont de cele enunțate mai sus și să emită o sentință legală, întemeiată și motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. (2) lit. d) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

DECIDE:

Recursul procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Fălești Leonid Țărnă declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 17 iulie 2023 în cauza penală în privința lui Zagorodniuc Nicolae ***** se admite, cu casarea sentinței în cauză și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul:
Liulca

Ghenadie

Judecătorii:
Pușcaș

Viorel

Moraru

Oleg